

Nordlandsposten 7.5.92

102200

Hvem skal informere?

For noen dager siden så jeg her i avisen at Berner Larsen – helt berettiget – etterlyste informasjon om EØS-avtalen m.v.

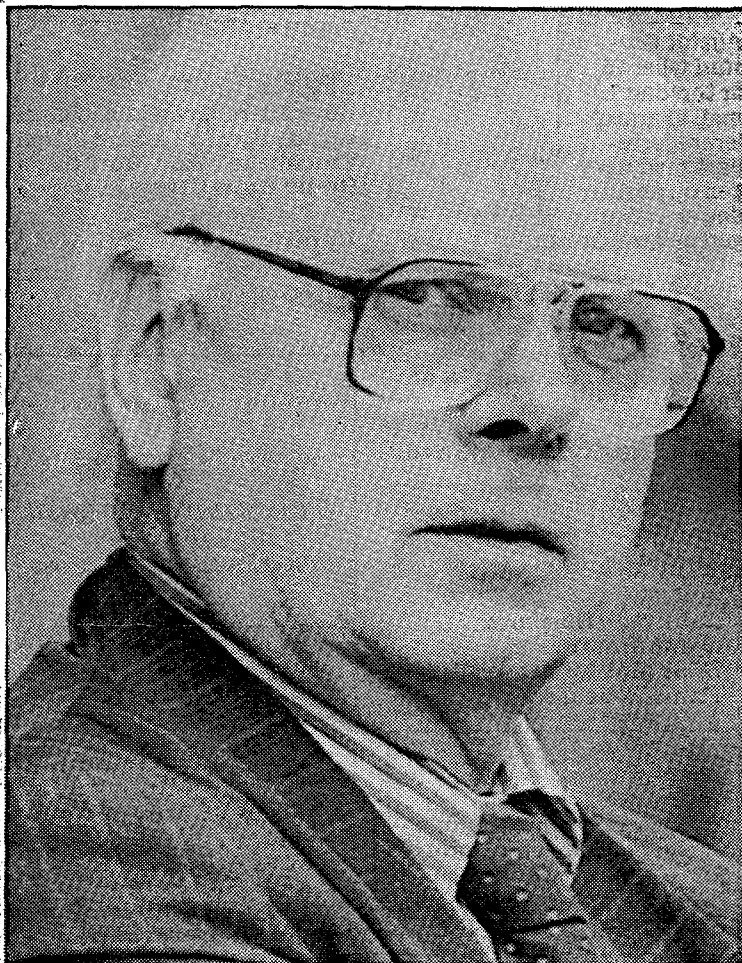
Men hvem skal skaffe tilveie en *pålitelig* informasjon? Larsens tanke om at folk fra begge sider av frontlinjene skulle gå sammen om å utarbeide informasjon er fin, men neppe gjennomførbar i praksis. Jeg betviler nemlig at alle medlemmer i en slik gruppe vil ligge på Larsens saklighetsnivå.

Regjeringen kan vel informere, vil noen si. Jeg er ikke så sikker på det. De fleste har vel i erindring da en del regjeringsmedlemmer «informerte» det ganske land om at nå var EØS-avtalen vel i havn. Fiskeriene var kommet særlig godt ut, het det. Hva vi i dagene etter opplevde trenger jeg ikke å repetere. Springeravisen Die Welt skrev på den tid «Die Norweger må åpenbart ha vært forvirret». Det er ikke første gang at en Ap-regjering er forvirret. I april-dagene 1940 opplevde vi at regjeringen ikke skjønnte hva en mobilisering var for noe. Etter 50 års betenkningstid innrømmer nå sosialistiske historieskivere; «Det rådet stor forvirring i april-dagene».

I sin tid fikk vi utsendt en garanti fra Ap-ledelsen om at hvis de kom til makten så skulle arbeidsledighetstallene gå ned med noen titusener. Her var det ikke bare en informasjon, men en garanti. Husker noen hvor verdifull garantien var?

Noe senere ble vi fortalt – i garantis form – at nå skulle ingen behøve å vente i årevis på sykehusplass. Jeg vil tro at noen, sikkert med stor smerte, har fått erfare verdien av «garantien».

Noen *saklig* informasjon fra «bevegelsene» tror jeg ikke på. Forleden dag overvar jeg et møte med foredrag av Nei-generalen Nygaard. Det er vel taktikk som har gjort at Nei-siden har valgt en – etter mitt inntrykk – middelmådig Ap-mann i stedet for en dyktig Sp-er – hvis han finnes. Det var ikke bare i håret at Nygaard

Grått i grått. Kristen Nygaard en grå nei-general. Noen av aktørene på ja-siden enda verre, mener innsenderen.

var grå. Flere enn meg ble skuffet over at det nesten utelukkende ble appellert til følelser og lite til fornuft. Jeg vil ikke underslå at generalen høstet atskillig applaus etter foredraget. Det tillegger jeg ikke stor vekt. For også på et salgslagsmøte klappes det når møtelederen opplyser at kjøttprisen vil falle 3 kroner kiloen, samtidig som styrehonorar og direktørlønn er påplussert noen tusenere.

Etter min mening er det uklokt av nei-folkene å fortie at lønninger vil gå betydelig ned og levestandarden synke hvis vi blir stående utenfor. Men kanskje er de verdier vi vil bevare av betydelig verdi? Nei-siden har i den senere tid vært

forfulgt av hell. Hagen-ungdommens historieløshet, den ytterst middelmådige Thorbjørn Berntsens forsøk på å spille Tranmæl og mini-demagogen Yngve Hågensens usaklighet må ha bragt store gevinster for nei-folkene.

Det har skjedd atskillig under EF-kampen hittil. Fremskrittspartiets historie synes ferdigskrevet. Etter sigende ligger Arbeiderpartiet på Rikshospitalet med brukket rygg. (De står først i sykehuskøen).

Gro vil nok smile bredt og vakkert fra Rio. Men når resultatet av stortingsvalget kommer på tavlen vil kanskje smilet dø bort.

John Sand